

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΟΥΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1950

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
38 - ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΑ - 38
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

‘Ο σύγχρονος πόλεμος έθεωρήθη απ’ αρχής ως πόλεμος τής Τεχνικής, αφού ή πρόσδος τής νεωτέρας Τεχνικής ώπλισε τόν άνθρωπο μέ μέσα καταστροφής πρωτοφανή: άρματα μάχης, φρούρια μπετόν άρμέ, ίπτάμενα φρούρια κ.ο.κ. Έπειδή δέ τὰ τρομακτικά αυτά μέσα καταστροφής έπεξέτειναν τήν άκτίνα δράσεως τού έπιτιθεμένου και επί τού άμάχου πληθυσμού ο σύγχρονος πόλεμος έξεδηλώθη ως ο λ ο κ λ η ρ ω τ ι κ ο ς και ως π ό λ ε μ ο ς ά σ τ ρ α π ή ς, χάρις στο ταχύτατο και τó καίριο πλήγμα, που θα ήδύνατο ο έχθρος να κατααφέρη στον αντίπαλο.

‘Αποτέλεσμα τών δεδομένων αυτών υπήρξεν ή προκατάληψις ότι ο πόλεμος αυτός δέν έπρόκειτο να κερδηθή παρὰ μόνον από τόν τεχνικώς άρτιώτερα έξωπλισμένον. Έκείθεν, κατά μέγα μέρος, τó ρεύμα τής ήττοπαθείας που κυρίευσε τὰ Έθνη, ώστε να παραδίδωνται άμαχητί. ‘Ο κόσμος έντρομος είχε καταληφθή από τó φόβο τών ρομπότ τής τεχνικής και όπισθοχωρούσε χωρίς ν’ άναμετρά τήν άξία, τās άρετās και τó ψυχικό σθένος εκείνων, που κινούσαν τὰ σιδηρά νευρόσπαστα. ‘Ο σύγχρονος άνθρωπος δηλαδή είχε υποταχθή αυτοβούλως στον αυτοματισμό τού άψύχου κατασκευάσματος, που είχε ο ίδιος κατασκευάσει.

‘Επέπρωτο όμως να εύρεθή ή μικρά ‘Ελλάς, δια ν’ αντίτάξη στα στήθη τών ρομπότ τὰ ζωντανά στήθη, στον αυτοματισμό τών μηχανοκινήτων μονάδων τήν πρωτοβουλία τού ήρωος, ν’ αντίτάξη δηλαδή στήν ύλη τó πνεύμα.

Γι’ αυτό ο άγών τής ‘Ελλάδος ένέχει τó στοιχείον τού ‘Υψηλού. Είναι ο άγών τού

«Τεχνικά Χρονικά», 15 Νοεμβρίου 1940

Δαυΐδ κατά τού Γολιάθ και έπομένως ο άγών τού όποιου κριτήριο δέν είναι ο ύπολογισμός και ή όρθολογική τών δεδομένων συνάρτησις, αλλά τó Δίκαιον και ή αυτοθυσία. Και γι’ αυτό ο άγών αυτός, άφ’ ής στιγμής έτέθη, είχε κριθή ως ένδοξος για μās.

Βέβαια, τó αναληφθέν έργο είναι μεγάλο, αλλά γι’ αυτό άκριβώς θα μās εύρη έμψυχωμένους από ύψηλόν ένθουσιασμό. Έτσι αί συνθήκαι θ’ άντιστραφούν και ο πόλεμος αυτός θα είναι για μās ο λ ο κ λ η ρ ω τ ι κ ο ς υπό τήν έννοιαν ότι αί άρεται και οί δεσμοί τού συνόλου σφυρηλατούμεναι θ’ άποτελέσουν μιá δύναμι τεραστία στρεφομένη κατά τού έχθρου· και θα είναι π ό λ ε μ ο ς ά σ τ ρ α π ή ς για μās υπό τήν έννοιαν ότι άρκεί μιá στιγμή πνευματικής άναλαμπής για ν’ άνακύψη από τó σκοτάδι φώς, από τήν τυφλή ύλική βία ή πνοή τής έλευθερίας.

Μόνες οί άστραπές αυτές τού πνεύματος κινούν και φωτίζουν τόν κόσμο, γιατί οί ιδέες που προβάλλουν είναι ύπερατομικές, άφθαρτες μέσα από τούς αιώνες και κρίνουν τήν τύχη όλων τών ανθρώπινων πράξεων.

Τότε, ένω τήν ψυχολογία τής μάξης χαρακτηρίζει ο αυτοματισμός και ή άδράνεια, ώστε ν’ άρνεΐται κάθε τού πνεύματος νέα κίνησι, άμα φωτισθή απ’ αυτήν, χάρις άκριβώς στον αυτοματισμό και τήν άδράνειά της, ή μάζα διατηρεί και μεταδίδει μηχανικά πλέον μιá νέα όμαδική ψυχολογία. Έτσι, μέ τήν πνευματική τής ‘Ελλάδος άστραπή, τó ρεύμα τής ήττοπαθείας, που κατείχε τόν κόσμο, μετεστράφη σε ρεύμα εύψυχίας κι’ ένθουσιασμού για τή νίκη τής έλευθερίας.

Π. Α. ΜΙΧΕΛΗΣ

